

Hvidberg: Ja men dette er altså et brev fra Danmarks Lærerforening til ministeren, og der blev før sagt noget om, at man kunne ikke sådan hente interne ting frem fra udvalget; men da det er en ganske klar ting og formodentlig kommer til at stå i Folkeskolen i næste uge, kan jeg alligevel nok gengive det. Der stod altså, at skønt de ikke havde fået opfyldt, hvad de ønskede for byskolen, gik de dog med af hensyn til helheden. De havde altså i virkeligheden helt andre tanker om ordningen af byskolen. Jeg henviser her til lærerorganisationernes betænkninger af 1952, som foreslog ordninger inden for den givne ramme, og som sammen med andre ting, der forelå i 1952, glimrende kunne have dannet udgangspunkt for en reform af skolen. Så havde vi været færdige for længst, så havde det været i orden, men sådan skulle det altså ikke gå. Det vides også, at masser af folkeskolelærere er aldeles uenige med det bestyrelsesflertal, som gennemførte tilslutningen til forliget.

Jeg vil nævne en anden ting foruden den stærke og vægtige front mod lovforslagene. Jeg tror ikke, man vil kunne nægte, at der siden anden behandling den 14. maj blandt udvalgsflertallets medlemmer, ganske særligt ved det møde, der holdtes onsdag den 28., har vist sig en temmelig åbenbar usikkerhed, ængstelse og tvivl med hensyn til vigtige punkter i de lovforslag, de er gået ind for. Den slags ting kan man naturligvis ikke bevise, og det vil formodentlig bagefter blive afvist, men ikke des mindre er det sandt, at der har været adskillig usikkerhed og ængstelse.

Under disse forhold at gennemføre denne lovgivning anser jeg for en skæbnesvanger fejl. Mon det ikke snart går op for os, at det ikke er nogen god måde at styrke det danske demokrati på, at en eller anden minister absolut vil tvinge et forslag igennem mod det store flertal af den befolkning, som skal føre loven ud i livet, og imod et stort flertal af dem, som virkelig ved besked om tingene. Så sidder vi andre her i folketinget og roder og kludrer en tid med det og trækker det ene og det andet forhold frem, og når vi så er blevet en del usikre og famlende, går lovforslaget altså igennem, fordi . . . ja, fordi hvad?

Men skolens folk vil naturligvis være

loyale, som det også er sagt. De vil slide og slæbe og gøre en ekstra indsats for at afbøde de værste ulykker, og den tak, de så formodentlig får, er, at man siger til dem, når der er gået nogen tid: nå, der kan I selv se, det gik altså ikke helt så galt.

Nu skal jeg slutte, og jeg vil gerne slutte med at sige, at disse lovforslag på nogle punkter er uklare, mangelfulde og direkte forkerte. Nogle siger hertil, at det betyder ikke meget, for det drejer sig væsentlig om navneforandringer. Andre siger, at lovene henskyder meget til anordninger og bekendtgørelser, og at de derfor i grunden ikke kan vide, om resultatet bliver godt eller dårligt.

Over for disse synspunkter, som er kommet frem i den senere tid, vil jeg gerne fremhæve, at vi konservative ikke vil være med til at gennemføre et dårligt lovforslag. Vi vil heller ikke være med til at gennemføre et navneforandringslovforslag, hvorved en virkelig reform af skolen i Danmark udskydes. Jeg tænker her særlig på den frie mellem- og den konstruktive reform, som jeg har krævet af den. Vi vil heller ikke være med til at udstede pengesedler uden pålydende værdi. Vi vil vide, hvad det er, vi gør. Og nu tillader jeg mig endnu en påstand, som ikke kan bevises, men som ikke desto mindre er rigtig. En stor del af tingets medlemmer er i virkeligheden usikre med hensyn til denne lovgivning, og derfor vil jeg bede dem, der er usikre, da i alt fald tage den konsekvens deraf, at de undlader at stemme. Disse lovforslag bør ikke gennemføres, hverken af hensyn til børn og forældre eller af hensyn til landets lærere.

Helge Larsen: Jeg skal om lovforslaget om folkeskolen ikke gøre mange bemærkninger. Ved andenbehandlingen anbefalede jeg lovforslaget, og hvad jeg dér sagde, står stadig ved magt. Det ærede medlem hr. Hartling har i dag yderligere anbefalet denne ændring af folkeskolens ordning. Jeg kan ganske tilslutte mig denne anbefaling og skal ikke spille det høje tings tid med at gentage, hvad der er sagt.

Jeg vil derimod gerne gøre lidt udførligere bemærkninger til lovforslaget om gymnasieskolen. Inden jeg går over til at gøre dette, vil jeg dog gerne bemærke til det ærede medlem hr. Hvidberg, at natur-